

I Forsikringsrådets beslutning om kære af Sø- og Handelsrettens editionskendelse i Hafnia-sagen var rådet sammensat således, at halvdelen af dets medlemmer, der deltog i beslutningen, ikke var uafhængige. Imidlertid repræsenterede disse medlemmer ikke en stemmevægt, som i sig selv kunne blive udslagsgivende, idet formandens stemme – i dette tilfælde næstformandens – stemme var afgørende.

Med henblik på at imødegå kritik valgte Forsikringsrådet at tage spørgsmålet om kære af Sø- og Handelsrettens afgørelse op på et efterfølgende møde, jf. vedlagte pressemeddelelse af 9. oktober 1998 fra Forsikringsrådet. (Ikke optrykt her). Det fremgår heraf, at Forsikringsrådet på et møde den 9. oktober 1998 besluttede at fastholde den kære af Sø- og Handelsrettens kendelse vedrørende udlevering af oplysninger fra Finanstilsynet om Hafnia-sagen. På mødet deltog samtlige af Forsikringsrådets medlemmer – bortset fra formanden.

På baggrund heraf finder jeg ikke grundlag til at foretage mig yderligere i relation til det rejste spørgsmål.

I relation til spørgsmålet om habilitet kan jeg oplyse følgende:

I henhold til forvaltningsloven må den, der er part i en sag, eller som i øvrigt har en særlig personlig eller økonomisk interesse i sagens udfald, anses for inhabil i forhold til behandlingen af den pågældende sag. Et spørgsmål om habilitet er således en skønsmæssige afgørelse, og hver sag bør vurderes konkret.

Efter Forsikringsrådets forretningsorden må et medlem ikke være tilstede under behandlingen af en sag, hvis der foreligger omstændigheder, der er egnet til at svække tilliden til medlemmets upartiskhed i sagen.

Endvidere fremgår det af forretningsordenen, at et medlem har pligt til at meddele formanden, at medlemmet ikke kan deltage i behandlingen af en sag, eller redegøre for omstændigheder, som kan medføre, at der er tvivl om medlemmets habilitet.

Det er ifølge forretningsordenen Rådet selv og uden deltagelse af det pågældende medlem, der afgør, om vedkommende kan deltage i behandlingen af en sag. Det er således Forsikringsrådet, der skal tage stilling til medlemmernes habilitet, og der er tale om en konkret skønsmæssig afgørelse. Den endelige afgørelse henhører under domstolene. På denne baggrund ønsker jeg ikke at vurdere habilitetsspørgsmålet i den konkrete sag.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at Procesbevillingsnævnet den 23. oktober 1998 har afslået ansøgning om kærertiladelse til Højesteret, hvorfor editionskendelsen afsagt af Sø- og Handelsretten den 17. september 1998 i en sag mellem Ole Steffensen og Hafnia Holding A/S under konkurs ikke vil blive prøvet ved Højesteret.

På denne baggrund har Finanstilsynet den 26. oktober 1998 udleveret de mødereferater, der er omfattet af Sø- og Handelsrettens kendelse til advokat Mikael Bernhoft.

Endelig skal jeg henviser til mit svar på spørgsmål S 78.

Spm. nr. S 78

Til økonomiministeren (7/10 98) af:

Frank Aaen (EL):

»Vil ministeren overveje det betimelige i, at et organ så tæt forbundet med branchen, som det er tilfældet for Forsikringsrådets vedkommende, kan have så central en placering i det statslige tilsyn med branchen?«

Svar (28/10 98)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Forsikringsrådet blev oprettet ved lov nr. 630 af 23. december 1980 om forsikringsvirksomhed.

Af lovforslagets bemærkninger fremgår: »Det foreslås, at rådet sammensættes således, at også forsikringstagere, forsikringselskaber og pensionskasser tager del i det overordnede tilsyn med selskaberne samtidig med, at det sikres, at rådets flertal altid er uafhængigt af erhvervsinteresser, og at rådet omfatter – og gennem direktoratet (nu Finanstilsynet) har adgang til – juridisk, forsikringsteknisk og nationaløkonomisk ekspertise. De foreslåede bestemmelser tilgodeser således både hensynet til sagkundskab, upartiskhed og interesserepræsentation.«

Af Forsikringsrådets forretningsorden fremgår, at »Rådet træffer afgørelse i sager af principiel karakter, sager i hvilke der foreligger særlig tvivl samt i sager, der har videregående betydelige følger for vedkommende selskab eller pensionskasse eller fond.«

Det er min opfattelse, at den særlige forsikringsmæssige indsigt og ekspertise, der er repræsenteret i Forsikringsrådet, er til nytte og